

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 32/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], narodenej [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Okresného súdu Lučenec v konaní sp. zn. 10C/28/2018 takto

rozhodol:

1. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. decembra 2024 bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, domáha vyslovenie porušenia svojich základných práv na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života podľa čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním alebo iným zneužívaním údajov o jej osobe podľa čl. 19 ods. 3 ústavy a súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom okresného súdu v civilnom spore. Okrem toho uvádza, že týmto postupom bolo porušené aj jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

2. Sťažovateľka sa žalobou z mája 2018 proti žalovanému domáhala zrušenia a vyporiadania ich podielového spoluvlastníctva. Konanie sa skončilo uznesením okresného súdu z 12. septembra 2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. októbra 2024 tak, že bol schválený zmluvný, podľa ktorého sa podielové spoluvlastníctvo strán k bytu zrušuje, byt sa prikazuje do vlastníctva sťažovateľky, ktorá žalovanému zaplatí 18 000 eur, a žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Z rozhodovania tejto veci bola uznesením z 2. marca 2022 vylúčená sudkyňa okresného súdu, keďže sťažovateľka na ňu podala trestné oznámenie a návrh na úrad na ochranu osobných údajov, v ktorých vyjadrila podozrenie z porušenia práv na ochranu osobných údajov, ktorého

sa sudkyňa mala dopustiť tak, že v konaní ako dôkaz vyžiadala výpis z bankového účtu sťažovateľky. Tento výpis bol advokátovi sťažovateľky doručený ešte v decembri 2021.

3. Sťažovateľka namieta celkovú dĺžku konania a zvyrazňuje, že okresný súd rušil pojednávania a schvaľoval rôzne obštrukčné postupy žalovaného. Sťažovateľka zdôrazňuje, že sa dvakrát sťažovala na prietahy v konaní a jej druhú sťažnosť predseda okresného súdu vyhodnotil ako čiastočne dôvodnú. Sťažovateľka vyjadruje nespokojnosť s tým, že v konaní bol ako dôkaz zabezpečený výpis z jej účtu.

II.

4. Ústavná sťažnosť musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv (IV. ÚS 104/03). Ak v čase doručenia ústavnej sťažnosti už nemôže dochádzať k porušovaniu práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú, keďže konanie o ústavnej sťažnosti už nie je spôsobilé naplniť účel ochrany základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (I. ÚS 6/03). To akceptuje aj Európsky súd pre ľudské práva (Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05 z 3. 3. 2009). Namietané konanie bolo skončené právoplatnosťou uznesenia o schválení zmiernu 26. októbra 2024. Sťažovateľka podala ústavnú sťažnosť 26. decembra 2024. V čase podania ústavnej sťažnosti k namietanému porušovaniu práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu už nemohlo dochádzať, a preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá.

5. Čo sa týka porušenia základných práv sťažovateľky podľa čl. 19 ods. 2 a 3 a čl. 46 ods. 1 ústavy a jej práva na spravodlivé súdne konanie tým, že okresný súd zabezpečil dôkaz s jej osobnými údajmi, je ústavná sťažnosť podaná po uplynutí dvojmesačnej lehoty podľa § 124 zákona o ústavnom súde, keďže o tomto zásahu sa sťažovateľka dozvedela ešte v decembri 2021, keď bol tento dôkaz doručený jej advokátovi. Preto bola ústavná sťažnosť v tejto časti odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde ako oneskorene podaná.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pre ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľky podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde nebolo vyhovené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. januára 2025

Robert Šorl
predseda senátu